

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างหลักความเชื่อทางศีลธรรม กับพฤติกรรมการเผชิญปัญหา และผลการปฏิบัติงาน กรณีศึกษา: นักธุรกิจอิสระในระบบธุรกิจขายตรงหลายชั้น” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักความเชื่อทางศีลธรรม กับพฤติกรรมการเผชิญปัญหา และผลการปฏิบัติงาน ของนักธุรกิจอิสระในระบบธุรกิจขายตรงหลายชั้นในองค์กรหนึ่ง และเพื่อพยากรณ์ผลการปฏิบัติงานจากตัวแปรความเชื่อทางศีลธรรม และพฤติกรรมการเผชิญปัญหา การศึกษาครั้งนี้แบ่งความเชื่อทางศีลธรรมออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสากล และความเชื่อทางศีลธรรมเชิงสัมพันธ์ ส่วนพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา และพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา ผลการปฏิบัติงานวัดจากระดับของเปอร์เซ็นต์ส่วนลดที่นักธุรกิจอิสระในระบบธุรกิจขายตรงหลายชั้นได้รับ ณ สิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2551

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักธุรกิจอิสระในระบบธุรกิจขายตรงหลายชั้น จำนวน 222 คน ของศูนย์การเรียนรู้ ในเขตห้วยขวาง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล แบบสอบถามความเชื่อทางศีลธรรม ตามแนวคิดของฟอร์ซี่ (Forsyth, 1980) จำนวน 20 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น .806 แบบสอบถามพฤติกรรมการเผชิญปัญหา ตามแนวคิดของคาร์เวอร์ ไชยเออร์และไวน์ทรอบ (Carver, Scheier & Weintraub, 1989) ซึ่งดัดแปลงและเรียบเรียงโดยรองศาสตราจารย์ สุภาพรณ โคตรจรัส (2539) จำนวน 30 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น .745

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การทดสอบโดยใช้ค่าที (T-test) การหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุแตกต่างกันมีความเชื่อในหลักศีลธรรมทั้งสองด้านไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แต่ระยะเวลาในการเข้าร่วมธุรกิจที่แตกต่างกันมีความเชื่อในหลักศีลธรรมเชิงสัมพันธ์แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระยะเวลาที่เข้าร่วมธุรกิจ สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแต่ละแบบทั้ง 3 แบบไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แต่ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

3. ความเชื่อทางศีลธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเผชิญปัญหา

4. พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลการปฏิบัติงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5. ผู้ที่มีความเชื่อทางศีลธรรมทั้งสองแบบแตกต่างกันมีผลการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

6. ตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนายผลการปฏิบัติงานได้ คือ ตัวแปรพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ที่ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา และความเชื่อในหลักศีลธรรมเชิงสัมพัทธ์ โดยสามารถทำนายผลการปฏิบัติงานร่วมกันได้ร้อยละ 5.6

ผลการวิจัยในครั้งนี้ องค์กรสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพิจารณาวางแผนการพัฒนาและฝึกอบรมบุคลากร ให้มีพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่เหมาะสม ซึ่งจะส่งผลให้ประสิทธิภาพในการทำงานของนักธุรกิจอิสระเพิ่มขึ้น